

Myron, ^e i Mon, Hallens ex,
Sunne, Orkens och Hallens ty,
Jemt. l.

m̄arōga

m̄arōga — Uua 586:2 H. Beijer 1909.

Moron k. 566 PÖ, 566 PÖ.

Dial. m̄ar = myra; ej särskilt beakt. om det
är gott om myror på ön.

Johannstuber 1901.